

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

EL TEMPS I ELS CONWAY

J. B. Priestley

Direcció Àngel Llàcer

Informació pràctica

Sala Gran

Del 13/04/2023 al 21/05/2023

#EITempsElsConwayTNC

Horari:

- Dimecres, dijous, divendres i dissabte a les 19 h. *Excepció: dimecres 26 i dimecres 3 de maig la funció serà a les 11 h (funció escolar).
- Diumenge a les 18 h

Funcions escolars:

- Dimecres 26 i dimecres 3 de maig a les 11 h

Funció accessible:

- Divendres 28 d'abril la funció comptarà amb: audiodescripció, subtitulació al català, bucle magnètic, so amplificat individual i una visita tàctil prèvia a l'espectacle (inscripció prèvia de la visita [aquí](#)).

Funció subtitulada en anglès:

- Dissabte 29 d'abril a les 19 h

Durada: 2 hora i 15 minuts

Edat recomanada: a partir de 14 anys

Gènere: teatre

Material de premsa disponible a www.tnc.cat/premsa

Preus:

Escolar	10 €
Preu Jove (-50% per joves de fins a 35 anys)	14,50 €
Compra abans de l'estrena (25% de descompte)	21,75 €
Preu general	29 €

Sobre l'autor

J.B. Priestley va néixer el 13 de setembre de 1894 a West Riding of Yorkshire, a Anglaterra. Tot i abandonar els estudis amb 16 anys, aviat va tenir clar que volia ser escriptor i invertia tots els seus estalvis en llibres mentre escrivia una columna regular no remunerada en un diari local. Va participar en la I Guerra Mundial. D'aquella època només se'n conserven alguns poemes que va publicar per assegurar que quedaria algun escrit en cas que ell morís a la trinxera. Però va sobreviure i a la tornada va obtenir una beca per anar a la universitat de Cambridge. Un cop llicenciat, es va establir a Londres com a escriptor independent i els seus primers treballs inclouen assajos, ressenyes i biografies. L'èxit li va arribar amb les novel·les *The Good Companions* i *Angel Pavement*. Aquest reconeixement li va permetre endinsar-se en el món del teatre amb *Dangerous Corner* i comprovar que la dramaturgia era el seu fort. És conegut per les seves "obres del temps" com *Time & The Conways* i *I Have Been Here Before*, i per *When we Are Married* o *An Inspector Calls*. Durant la II Guerra Mundial, també va treballar com a locutor. Se centrava en mantenir alta la moral del país i els seus "Postdata", unes xerrades breus que s'emetien després de les notícies de la nit, eren immensament populars i van ser censurades pel Partit Conservador. Alguns dels seus treballs de maduresa més valorats són *Bright Day*, *Lost Empires* i *The Image Men*. Priestley va morir el 14 d'agost de 1984.

**United Agents és l'agència propietària dels drets de les obres de J. B. Priestley.
Nicki Stoddart de United Agents: nstoddart@unitedagents.co.uk**

Sinopsi

Àngel Llàcer dirigeix un clàssic que ens convida a viure la vida

Ens endinsem en la vida d'una família adinerada de Yorkshire, els Conway, durant el període d'entreguerres.

És l'any 1919 i la Kay, una de les filles, celebra el seu aniversari. Durant aquesta celebració, i mitjançant una peculiar utilització del temps, l'autor ens mostra com els membres d'aquesta acomodada família anglesa amb grans expectatives davant la vida acabaran sense aconseguir cap d'aquestes aspiracions.

Fitxa artística

Autoria

J.B. Priestley

Direcció

Àngel Llàcer

Traducció

Joan Sellent

Repartiment:

Júlia Bonjoch
Hazel

Albert Triola
Gerald Thornton

Màrcia Cisteró
Senyora Conway

Júlia Truyol
Joan Heldford

Biel Duran
Alan

Mar Ulldemolins
Madge

Bàrbara Roig
Kay

Ferran Vilajosana
Ernest Beevers

Carles Roig
Robin

Roser Vilajosana
Carol

Escenografia i il·luminació
Marc Salicrú

Ajudant d'escenografia
Josep Iglesias

Vestuari
Míriam Compte

Ajudant de vestuari
Marc Udina

Disseny de so
Jordi Bonet

Ajudanta d'il·luminació
Noelia Jiménez

Música original
Manu Guix

Producció
Teatre Nacional de Catalunya

Moviment
Davo Marín

Agraïments
Bea Porqueres

Caracterització
Helena Fenoy

Ajudant de direcció
Enric Cambray

United Agents és l'agència propietària
dels drets de les obres de J. B.
Priestley.

Àngel Llàcer

Fa trenta anys Mario Gas, el meu gran mestre, ens obria les portes de casa els Conway en una recordada posada en escena per moltes generacions. Dues dècades son els que J. B. Priestley necessita per explicar-nos què passa en aquesta família, com el pas del temps modifica de manera inexorable les vides de les persones.

El temps ha volgut que dues dècades després de treballar per primera vegada amb la meva altra gran mestra, Carme Portaceli, sigui ella qui m'obri les portes de la Sala Gran per tornar la família Conway als escenaris, entrar de nou a casa seva, i descobrir plegats com aquests anys els han modificat.

Un espectacle ple de vida, d'amor, de somnis i frustracions. Com el teatre.

Potser sí que passat, present i futur conviuen alhora.

Àngel Llàcer i Pinós
Director de l'obra

Activitats

Col·loqui postfunció amb Sílvia Cóppulo

21/04/23, després de la funció, a la Sala Gran del TNC
Entrada lliure per als assistents a la funció

La moderadora de l'activitat serà Sílvia Cóppulo, periodista, comunicadora i presentadora de ràdio i televisió. Llicenciada en Psicologia per la Universitat de Barcelona i doctorada en Comunicació per la Blanquerna, Universitat Ramon Llull. Actualment, com a gestora, directora i investigadora audiovisual dirigeix el seu propi gabinet de comunicació Espais de Comunicació Social que va fundar el 1993. També dirigeix l'Observatori de Lideratge en l'Empresa a la UPF-Barcelona School of Management i, des de fa ja 13 anys, produeix, dirigeix i presenta el programa d'entrevistes personalitzades *El Divan, amb Sílvia Cóppulo*, a Catalunya Ràdio. En la seva trajectòria professional en el món de la comunicació destaquen la direcció, la gestió, la coproducció i la presentació de programes de ràdio i televisió a Catalunya Ràdio, TV3, TVE-Catalunya, COM Ràdio i BTV. En l'àmbit de la docència, és docent de matèries relacionades amb la comunicació, el lideratge i la gestió en diverses universitats i instituts universitaris per a estudiants i professionals. La seva trajectòria ha estat reconeguda amb premis com el Premi de Seguretat Viària als mitjans de comunicació, el Premi de l'Acadèmia Catalana d'Arts i Ciències de la Ràdio, el Premi FUNDE en la categoria de Millor professional dels mitjans de comunicació i el Premi Ondas, per citar-ne només alguns exemples.

Els col·loquis sobre els espectacles compten també amb els membres de la companyia. Una ocasió única per aprofundir en cada proposta escènica amb la mirada particular d'un espectador privilegiat.

Publicacions TNC

El temps i els Conway, de J.B. Priestley

5 €. En venda a les taquilles, al vestíbul principal del TNC i www.tnc.cat.

Club de lectura Llegir el teatre

TNC i Biblioteques Públiques de Catalunya

Jo també vaig al TNC: 'El túnel del temps'

7 i 14/05/2023

A les 18 h (mateixa durada que la funció)

Places limitades.

Mentre els adults assisteixen a la funció d'*El temps i els Conway* els més menuts poden estar gaudint d'una activitat lúdica. Quines coses canvien amb el pas del temps? Què recordem del passat? Com serem en un futur? Vine a descobrir-ho!

Preu: 5 € l'activitat per infant. Entrades per l'espectacle amb el 50% de descompte.

Pròleg

FONT: ROSELL NICOLÁS, Teresa. *Pròleg d'El temps i els Conway* Barcelona: Teatre Nacional de Catalunya

«Reconstruir un món destrossat»: el temps com a possibilitat de redempció

És probable que l'obra dramàtica més coneguda de J. B. Priestley sigui *Truca un inspector* (*An Inspector Calls*, 1945), però *El temps i els Conway* (*Time and the Conways*, 1937) és, sense dubte, la que millor expressa les preocupacions de l'autor sobre el seu temps, un període convuls que presagiava la imminència de la Segona Guerra Mundial. L'obra desenvolupa les problemàtiques tradicionals del drama burgès naturalista, és a dir, els conflictes d'una família benestant, que van aflorant a través dels diàlegs reveladors dels personatges respecte als temes propis d'aquest tipus de drama com l'amor, les relacions familiars, la veritat i la negació, o la joventut i el fracàs de la maduresa. No obstant això, Priestley no tracta les categories teatrals de manera estrictament convencional. A tall d'exemple, l'acció a *El temps i els Conway* té lloc en un típic interior burgès, on se socialitza i on, a partir de formes comunicatives dramàtiques, es desvela una veritat mitjançant el llenguatge; en aquest cas, però, l'acció no se situa en una sala principal, sinó que queda desplaçada al «salonet del fons». Aquest fet, aparentment insignificant, implica que com a espectadors no veiem la festa que es desplega al saló en l'Acte I, on «tothom sembla passar-ho de meravella»: la festa «només la sentim», amb «so de rialles i aplaudiments de fons». Així, l'obra ens situa de ple en un exercici metateatral: el salonet del fons, d'ús quotidià per part dels Conway, serà el marc propi del joc del teatre, amb la preparació de les xarades que es representaran per als convidats, els subsegüents assajos o l'escampada del vestuari. Com diu amb solemnitat la Carol, la petita dels Conway: «Aquí el que compta és... disfressar-se», i la disfressa remet a la versemblança del que veuen els nostres ulls davant el caràcter aparent de la representació diferida. De fet, la tensió entre l'essència i l'aparença, clàssica en el drama burgès, mostra la problemàtica entre el que els personatges creuen que són i el que són veritablement. Així, l'obra no només tematitza aquesta tensió, pròpia de l'estil realista, sinó que emfatitza el desplaçament metateatral d'una posada en escena dels personatges davant la societat i una desatenció a la veritat de la pròpia existència.

Així i tot, a *El temps i els Conway* la categoria dramàtica que ofereix innovacions més significatives és justament el temps, que afecta l'estructura mateixa de l'obra. L'Acte I comença un vespre de tardor del 1919, a la casa de la família Conway, en la celebració del vint-i-unè aniversari de la Kay. Als Conway no els falta res, la guerra s'ha acabat i els fills semblen estar predisposats a un futur brillant i pròsper.

Pròleg

L'acció, que continua en l'Acte III, quedarà interrompuda per l'Acte II, que se situa en un vespre de tardor de l'època actual —1937, any de l'estrena de l'obra— i que mostra què oferirà el futur a la família. En un inusual gir temporal, descobrim que la vida dels Conway no s'ha desenvolupat com havien somiat en l'Acte I —les seves aspiracions s'han agreujat, les relacions s'han torçat— i es mostra la veritat en què es converteixen les seves vides. En l'Acte III, continuació de l'Acte I, l'obra arriba al clímax quan se subverteix la narració, retrocedint als moments concrets en què aquesta reputada família comença a sembrar les llavors de la seva caiguda. Així, en contrast amb el to alegre, vivaç i prenyat de possibilitats de l'Acte I, l'Acte II traspua un to decebedor per part dels personatges, i en l'Acte III l'accent recau en l'estranyesa provocada per una mirada trastornada, plena de pressentiments ombrívols que apunten directament a la feblesa essencial dels personatges. Com a conseqüència de l'esbalaidora manipulació del temps i dels destins, l'obra produeix un constant efecte d'ironia dramàtica davant la dislocació entre els desitjos futurs expressats pels membres de la família, que esdevenen una condemna, i la desassossegadora realitat venidora que el lector/espectador ja coneix.

En tot cas, resulta evident que el temps és el gran protagonista de l'obra. Priestley tenia un gran interès a esbrinar la funció del temps en les vides dels homes i és coneguda la seva fascinació per l'obra de J. W. Dunne, escriptor especialment cèlebre per la teoria que va desenvolupar a *Un experiment amb el temps* (1927), un assaig sobre la precognició i l'experiència humana del temps. La teoria de Dunne, elaborada després d'anys d'experiments amb somnis precognitius, consisteix bàsicament a afirmar que el temps és eternament present, és a dir, que el passat, el present i el futur estan d'alguna manera passant simultàniament, però la consciència humana experimenta aquesta simultaneïtat de manera lineal; i també sosté que la capacitat d'interpretar el temps és menys rígida en els somnis que en l'estat de vetlla, cosa que permet recordar esdeveniments passats i futurs. Si generalment es considera el temps com una experiència lineal, a Priestley li interessava la idea de Dunne segons la qual és possible veure totes les facetes d'un ésser en el temps unides i funcionant alhora. El mateix Priestley va tractar aquestes idees a l'assaig *L'home i el temps* (*Man and Time*, 1964), en què desenvolupa la seva teoria sobre el «temps múltiple», segons la qual passat, present i futur esdevenen disponibles al mateix temps per a la comprensió humana. I aquest «temps múltiple» és el que Priestley intenta materialitzar dramàticament a les seves «obres sobre el temps» («Time Plays»), que encaren diferents aspectes d'aquesta problemàtica, com el fenomen del *déjà vu* o l'anticipació a un succés en el temps, entre les quals *El temps i els Conway* ha estat considerada la més aconseguida, ja que aquestes complexes teories es presenten d'una manera senzilla: a través de la premonició de la Kay Conway.

Pròleg

La jove Kay vol ser escriptora i sembla tenir una sensibilitat especial pel que fa a la realitat —«et fa l'efecte que de sobte tot sembla com... irreal... i tu vols que siguin reals, les coses», diu quan percep quelcom ombrívol en un entorn aparentment feliç— i als efectes del temps —«[és] com [si] de... de tant en tant... poguéssim treure el cap per una cantonada i... veure el futur». Així, al final de l'Acte I, en un moment d'èxtasi creatiu, Kay «no sembla que miri alguna cosa sinó a dins d'alguna cosa». I allò que veu, a l'Acte II, és el moment actual del present de l'obra. El món, que després de la Gran Guerra prometia als joves Conway unes vides plenes d'oportunitats, transforma les esperances en desil·lusió i decepció quan s'albira una Segona Guerra imminent. El declivi dels Conway permet a Priestley introduir una crítica al capitalisme ferotge o a la deshumanització del progrés, i reflecteix tant les incerteses polítiques i econòmiques com les inquietuds sobre un conflicte futur. Les referències reals a la política del moment són constants i inclús una de les filles, Madge, és una revolucionària socialista que acaba decebuda per la pèrdua d'ideals. En tot cas, el veritable rerefons de la tensa reunió familiar d'aquest Acte II rau en copsar tot allò que s'ha perdut del món i d'ells mateixos, el que han esdevingut: «una llavor es destrueix fàcilment, però hauria pogut fer créixer tot un roure», sentència la Madge.

Encara que la visió futura de Kay sigui esglaiadora, Priestley no proposa un desplegament pessimista, i Alan, l'introvertit germà gran i l'únic que ha mantingut «aplom, [...] certitud i serenitat interiors», serà clau per reconfortar la commoguda Kay i comprendre que el passat no està irremeiablement perdut:

No... no és fàcil d'explicar... així de cop i volta... Et deixaré un llibre, perquè el llegeixis al tren. Però la qüestió és que en aquest moment, o en qualsevol moment, només som mostra parcial de la nostra identitat. El que som realment és la totalitat de nosaltres mateixos, tot el nostre temps, i quan arribem al final d'aquesta vida, totes aquestes identitats, tot el nostre temps, seran nosaltres: el tu veritable i el jo veritable. (p. 120)

El llibre que li deixarà sembla que sigui Un experiment amb el temps. En sintonia amb Dunne, Alan fa una lectura alliberadora que subratlla no tant la predicció com les implicacions per a una comprensió de la subjectivitat que permet abastar un panorama, una visió més àmplia de la vida, sempre «a punt d'emprendre una aventura extraordinària».

Mecenes

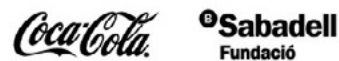
Patrocinador

Protectors

Benefactors

Col·laboradors

Mitjans de comunicació

Servei educatiu

Projecte Tàndem

Plaça de les Arts, 1
08013 Barcelona
Tel. 933 065 700
www.tnc.cat

